

شرح واحد ۱۰۴ پالایشگاه گاز پارس جنوبی فاز ۱۵ و ۱۶ آبزدائی و حذف چیوه

گردآوری و تنظیم: تحریریه سفیر امید
زیرنظر مهندس حمیدرضا پور کریم

۱- خشک‌کننده‌های مایع Liquid Desiccants

جذب آب به وسیله خشک‌کننده‌های مایع یکی از روش‌های فیزیکی آبزدایی است که در آن از محلول گلایکول به عنوان چاذب مایع استفاده می‌شود. در این فرایند محلول‌های متواتین گلایکول MEG، دی‌اتیلن گلایکول DEG، تری‌اتیلن گلایکول TEG، و تتراتیلن گلایکول TriEG استفاده می‌شود. از میان این چهار محلول، TEG به دلیل فشار بخار پایین‌تر و همچنین هرزرفت بخار کمتر نسبت به MEG و DEG و همچنین قیمت پائین‌تر نسبت به TrEG کاربرد بیشتری می‌باشد.

شرح فرایند

در این فرایند، همانگونه که در شکل ۱ نمایش داده شده است، در ابتدا گاز وارد Inlet Scrubber می‌شود. وظیفه این قسمت جداسازی فاز مایع از گاز می‌باشد. مایع (شامل آب و مقداری هیدروکربن) از قسمت پائین به خارج هدایت می‌شود و گاز از بالای وارد برج جذب Scrubber (Glycol Contactor) می‌شود. گاز مرطوب (Wet Gas) در اثر تماس با محلول گلایکول در بر جذب، رطوبت خود را از

گاز طبیعی خام دریافت شده از تاسیسات سرچاهی، علاوه بر ترکیب‌های هیدروکربنی همراه، ترکیب‌های دیگری نظیر آب، مرکباتن، دی‌کسید کربن، سولفید‌هیدروژن، اکسیژن، هلیم، نیتروژن، چیوه، آرگون و ... را نیز به همراه خود دارد. این ترکیبات همراه، علاوه بر کاهش کیفیت سوخت، تولید گازهای سوی در موقع سوختن و آلودگی محظوظ زیست، می‌توانند خطوط لوله فرآیندی یا انتقال را مسدود کرده و همچنین خوردگی در لوله و تجهیزات را نیز تسريع کنند. واحدهای مختلف پالایشگاه هر کدام مطابق طراحی انجام شده، وظیفه جداسازی یک یا چند ترکیب مضر (یا نامناسب) را بر عهده دارند. جداسازی آب و چیوه در پالایشگاه گاز (فازهای ۱۵ و ۱۶) و پالایشگاه‌های مشابه در واحد ۱۰۴ انجام می‌شود. در این شماره در ابتدا به بررسی اجمالی روش‌های جداسازی آب و چیوه از گاز فرایند می‌پردازیم و در انتهای به فناوری به کارفته در فازهای ۱۵ و ۱۶ عسلویه می‌پردازیم.

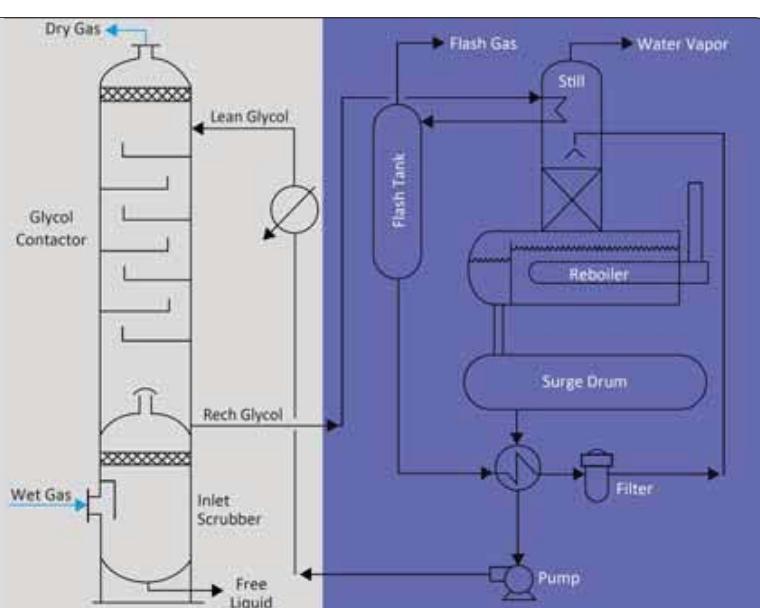
الف - آبزدائی Dehydration

بخار آب در هیدروکربن‌ها محلول نیست، با این وجود بخار آب می‌تواند به خوبی توسط هیدروکربن‌ها جذب شود. میزان جذب بخار آب در فاز گازی / هیدروکربوری با دما نسبت مستقیم و با فشار گاز نسبت معکوس دارد. تاثیرات وجود بخار آب در گاز طبیعی را می‌توانیم به صورت زیر دسته‌بندی کنیم:

- ۱- وجود آب همراه گاز می‌تواند باعث تشکیل هیدرات در خطوط انتقال گاز و انسداد مسیر عبور گاز شود.
- ۲- از ترکیب آب و CO_2 ، اسید تولیدی شود. این اسید خوردگی تجهیزات فلزی را تشدید می‌کند. از طرف دیگر با میان بخار آب، pH فاز مایع در حضور گازهای اسیدی کاهش می‌باشد و خوردگی تشدید می‌گردد.
- ۳- میان بخار آب در گاز، شرایط دوفازی را به وجود می‌آورد که این جریان باعث کاهش بازده انتقال سیال در خط لوله و همچنین کاهش عمر لوله‌ها به دلیل سایش (Erosion) می‌شود.
- ۴- وجود آب باعث کاهش ارزش حرارتی گاز (و همچنین کاهش حجم گاز انتقالی) می‌شود.
- ۵- مطابق اغلب قراردادهای فروش گاز (تعرفه انتقال گاز از طریق خط لوله) باید حداکثر مقدار مجاز آب در گاز ۱۰ پوند در یک میلیون فوت مکعب استاندارد (MMscf) / 10lb / ۱۶ متر مکعب استاندارد (Erosion) می‌شود.

بهتر ساخت میزان آب موجود در گاز از این مقدار نیز کمتر در نظر گرفته می‌شود. این مقدار در آمریکا ۷ و در کانادا ۴ پوند در نظر گرفته می‌شود. بنابراین حذف آب از گاز برای رسیدن به یک کیفیت مطلوب، امری ضروری به نظر می‌رسد. مقدار زیادی از آب آزاد (Free water) همراه گاز طبیعی که غالباً آب اسیدی (Sour water) می‌باشد توسط روش‌های جداسازی ساده در تاسیسات [یا نزدیک به تاسیسات] سرچاهی [به ویژه در سکوی دریائی] و همچنین در ورودی پالایشگاه توسط Slug catcher، از گاز جدا می‌شود. اما کاهش بخار آب موجود در گاز به میزان مطلوب، نیاز به فرآیند پیچیده‌تری دارد. این فرآیند را آبزدائی (Gas Dehydration) می‌نامند.

روش‌های مختلفی برای آبزدایی از گاز طبیعی مورد استفاده واقع می‌شوند، در ادامه برخی از این روش‌ها عملی و معمول در صنعت گاز را بررسی می‌کنیم:

شکل ۱ : فرایند آبزدائی با استفاده از خشک‌کننده مایع

دست می دهد و به صورت خشک (Dry Gas) از بالای برج خارج می شود. محلول گلایکول غنی شده از آب برای تبخیر آب جذب شده و بازیافت، وارد سیستم احیاء محلول گلایکول (شکل ۱: ناحیه با رنگ زمینه خاکستری) می شود. عمل احیاء گلایکول بر اساس اختلاف در نقطه جوش آب و گلایکول صورت می گیرد و برای بدست آوردن محلول گلایکول بازیافی با خلوص بالا، باید دمای محلول تا ۲۰۴°C (برای TEG) بالا برد شود. بالا بردن دما بیش از این میزان، باعث وپاشی گلایکول می شود؛ لذا برای بدست آوردن گلایکول با غلظت بیشتر، عملیات احیاء را در شرایط خلاء نسبی و با استفاده از گاز Stripping انجام می دهنند.

سیستم احیاء گلایکول، از برج تقطیر عمودی (Distillation Column/Still Column) (برای تقطیر گلایکول و از ریبویلر (Reboiler) برای تامین گرمای لازم برای تبخیر آب، تشکیل شده است. علاوه بر تجهیزات اشاره شده، از Flash Tank برای جدا سازی مواد فرار حل شده در گلایکول، قبل از ورود سیال به برج تقطیر، استفاده می شود. همچنین در قسمت بالای برج تقطیر یک Condensing Coil اضافه شده تا به جدا شدن آب و حلال از یکدیگر کمک کند. عمل احیاء گلایکول با کاهش فشار و افزایش دما انجام می شود.

در شکل ۱ یک دستگاه مبدل حرارتی (Heat Exchanger) نیز دیده می شود. استفاده از این مبدل، در راستای صرفه جویی در مصرف انرژی می باشد، زیرا هم زمان با اینکه گلایکول تغليظ شده برای ورود به برج جذب، باید سرد شود، گلایکول غنی از آب برای ورود به سیستم احیاء باید گرم شود، به همین منظور مبدل حرارتی بخشی از این تبادل حرارتی را انجام می دهد. سایر تجهیزات شکل ۱ شامل یک دستگاه فیلتر (Filter) برای جدا کردن مواد زائد احتمالی و یک دستگاه پمپ (Pump) برای توزیع گلایکول تغليظ شده به برج جذب می باشد.

۲- خشک کننده های جامد

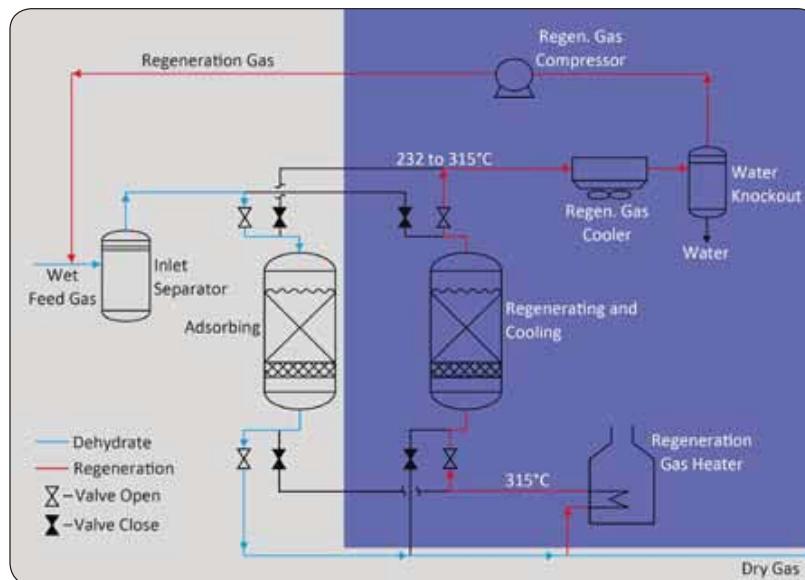
در این روش برای آب زدایی از پدیده جذب سطحی (Adsorption) بر روی سطح بسته جاذب جامد استفاده می شود. پدیده جذب سطحی به مفهوم توانائی مواد در نگهداشتن گاز یا مایعات بر روی سطح ماده می باشد. استفاده از این روش برای حجم فراوان گاز تحت فشار بالا و رسیدن به نقطه شبنم خیلی پائین مناسب است، بطوریکه با این روش می توان تا نقطه شبنم ۱۰۰- ۱۰۰°C گاز را خشک نمود. میزان جذب آب در این روش بسیار مناسب است و می توان تا $1\text{ mg}/\text{Sm}^3$ گاز را خشک نمود. متدائل ترین جاذب های جامد عارتند از:

الف-آلومینا Alumina . [Al₂O₃] با خشک کردن و گرفتن رطوبت از اکسید آلومینیوم، این ماده فعل می شود. این محصول متخلخل دارای نسبت سطح به وزن/g 200 m^2 می باشد.

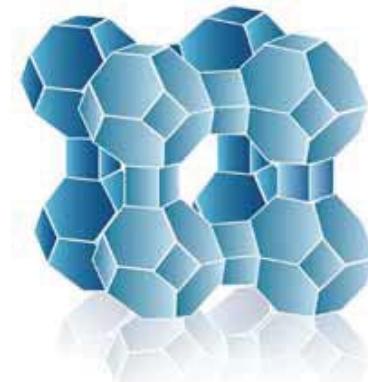
ب-کربن فعال Activated Carbon . این ذغال را می توان از کربنیزه کردن پوست نار گیل، هسته میوه ها، ذغال سنگ و چوب به دست آورد. این ذغال طی فرایند اکسیداسیون (توسط هوای داغ یا بخار آب) فعال می شود.

ج-سیلیکاژل Silica Gel . این ماده دانه دانه (granular)، شیشه ای (porous) و دارای تخلخل (Vitreous) زیادی می باشد (دارای نسبت سطح به وزن/g 800 m^2) و از سیلیکات سدیم Sodium Silicate بسته می آید.

د-پلیمر Polymer . این ماده جاذب مصنوعی از دانه های کروی متخلخل با قطر mm 0.5 که هر دانه نیز از دانه

شکل ۲: آب زدایی توسط جاذب جامد

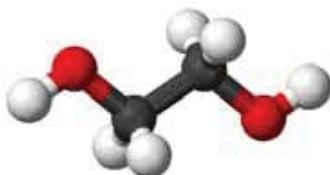
شبکه کریستالی زئولیت

یکی از اصلی ترین مواد با کاربرد غربال مولکولی، زئولیت (Zeolite) می باشد. اولین زئولیت در سال ۱۷۵۶ میلادی توسط شیمیست و معدن شناس سوئد Axel Fredrik Cronstedt کشف شد. نام زئولیت از دو کلمه یونانی به معنای سنگ جوشان اقتباس شده است.

این ماده از پایه هیدروسیلیکاتهای آلومینیوم همراه با برخی کاتیون ها نظری^۲ Na^+ , K^+ , Ca^{2+} , Mg^{2+} تشکیل شده است. به عنوان مثال $\text{Na}_2\text{Al}_2\text{Si}_3\text{O}_{10}\cdot 2\text{H}_2\text{O}$ فرمول natrolite می باشد. تاکنون بیش از ۴۰ نوع کانی زئولیت طبیعی کشف شده و بیش از ۱۵۰ نوع زئولیت صنعتی نیز ساخته شده است که هر یک کاربردهای اختصاصی خود را دارا می باشد. این کمپلکس کریستالی سیلیکاتهای زنجیره های گسترش دهنده ای را به وجود آورده که با توجه به نحوه اتصال و قرارگیری آنها در کار یکدیگر، مجموعه ای از فضاهای خالی و حفره های قفسه ای شکل را تشکیل می دهد. قطر این حفره ها، بین ۳ تا ۱۰ آنگستروم می باشد. وجود پرشمار این قفسه های کوچک خالی به همراه حضور برخی کاتیون های فلزی قلیایی و قلایی خاکی با اتصال ضعیف، ویزگی های منحصر به فردی نظری:

جذب، تعویض کاتیونی، غربال مولکولی و خواص کاتالیستی را به آن داده است. خواص منحصر به فرد ذکر شده این کانی، به همراه مقاومت بالای مکانیکی و شیمیایی، موجب کاربرد پرشمار این ماده در صنایع کشاورزی، پالایش نفت، گاز و بتروشیمی، تصفیه آب، تصفیه فاضلاب، تصفیه هوا، صنایع کاغذ سازی، داروسازی، انرژی اتمی و ... شده است. قطر حفره را می توان برای جذب اختصاصی تنظیم کرد. به عنوان مثال ۳A با قطر ۳ آنگستروم برای جذب آب و آمونیاک مناسب است در حالیکه نوع ۴A با قطر H_2O , CO_2 , SO_2 , H_2S , C_2H_4 , C_6H_6 و C_2H_6 مناسب شده است و ۴ آنگستروم برای جذب C_2H_6 مناسب است. هیدروکربن های سنگین تر از C_6H_6 را جذب نمی کند. به همین ترتیب جاذب با قطرهای بزرگتر، امکان جذب انتخابی برای جدا کردن مولکول های مختلف نظری O_2 , N_2 و مولکول های سنگین تر نظری H_2 و هیدروکربن ها مختلف را دارا می باشند.

سپریم

اتپلن گلایکول

اتیلن گلایکول، ماده آئی با کاربرد بسیار گسترده در صنایع به ویژه صنعت نفت و گاز می‌باشد. این ماده در حالت خالص؛ بی‌رنگ، بی‌بو، مایع غلیظ (شیرینی) با مزه شیرین و سمی می‌باشد. اتیلن گلایکول یک ماده اولیه برای تهیی پلیمر نیز محسوب می‌شود.

خاصیت ضدیغ زدگی این ماده باعث کاربرد آن به عنوان ضدیغ اتومبیل شده است. همچنین از این خاصیت برای جلوگیری از بخ زدن (با و هیدرات شدن) آب در خط منتقال گاز از تاسیسات سرچاهی تا پالایشگاه و همچنین داخل پالایشگاه به طور وسیع استفاده می‌شود. همچنین از این ماده برای جلوگیری از فاسد (گند آب) شدن آب نیز استفاده می‌شود، به عنوان نمونه در سیستم جدید خنکسازی کامپیوتراها توسعه آب، برای جلوگیری از گند آب: این ماده استفاده می‌کنند.

تیلن گلایکول؛ برای اولین بار در سال ۱۸۵۹ میلادی Charles-Adolphe Wurtz مولیید تجارتی این ماده در سال ۱۹۲۵ میلادی در چاچیزین گلیسرین Glycerine در صنایع نظامی آلمان مستفاده شد. پرورش تولید صنعتی تیلن گلایکول در سال ۱۹۱۷ میلادی در آمریکا شروع و اولین کارخانه بزرگ چیرجینیای غربی توسعه شرکت یونیون کارباید تاسیس کرد. از سال ۱۹۲۹ میلادی، اغلب صنایع نظامی در ساخت دینامیت این ماده استفاده می‌کردند. تا سال ۱۹۵۲ میلادی این ماده به صورت انحصاری (monopoly) یونیون کارباید تولید می‌گردید. در این سال توسعه دینامیت روش‌های تجارتی دیگری برای تولید این ماده را ابداع کردند و اقدام به فروش حق تولید تحت License کردند. در حال حاضر این ماده از ترکیب آب با کسیلیداتیلن (oxirane) در حضور کاتالیزور اسیدی یا تئیانیات، یا در دمای بالا تولید شود.

بک ترکیب ۶۰ درصد اتیلن گلایکول و ۴۰ درصد آب
نمایی خش زدن را 48°C پائین می‌آورد. علاوه بر
اتلن گلایکول EG (مونو اتيلن گلایکول MEG)،

خواص مشابه در صنعت کاربرد فراوان دارند.

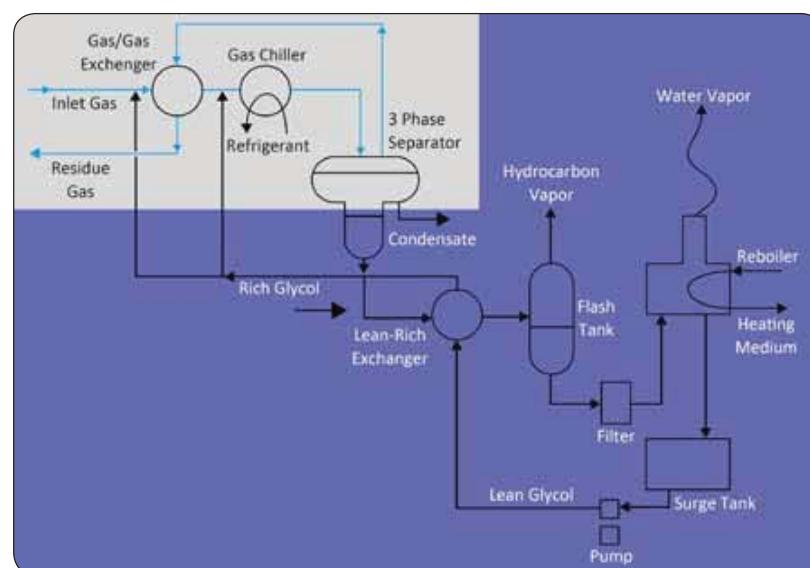
کوچکر با قطر در حدود $1\mu\text{m}$ ساخته شده است. ماده اولیه از مونومرهای قابل پلیمرشدن می باشد.
ه- غربال مولکولی Molecular Sieves این ماده جاذب دانه ای شکل، به دلیل متخلخل بودن و داشتن شبکه کریستالی، دارای سطح وسیعی برای جذب گاز یا بخار آب می باشد. منفذ این مواد در حد آنگستروم می باشند، به همین دلیل می توانند مولکول های آب را داخل منفذ خود جای دهند.

جدب سطحی بخار آب از جریان گاز، یک فرایند **batch** می‌باشد؛ بنابراین حداقل به دو بستر (**bed**) جذب مستقل یا زار می‌باشد تا فرایند به صورت پیوسته ادامه داشته باشد. بنابراین در حالیکه بستر اول در فاز جذب می‌باشد، بستر دوم در فاز احياء می‌باشد. در واقع زمانی که بستر اول فرایند جذب آب را انجام داده و از آب اشباع شده است، رای ادامه فرایند باید آب جذب شده تخلیه گردد. فرایند احياء، با عبور دادن گاز داغ از بستر اشباع شده انجام می‌شود، در این حالت آب جذب شده، بخار شده و از بستر (ماده جاذب) جدا می‌شود و در نتیجه بستر احياء می‌شود. بعد از مرحله جداسازی آب از بستر برای آماده شدن آن برای قرار گرفتن در سرویس و فعالیت در فاز جذب، باید بستر خنک شود. شکل ۲، یک نمونه ساده از سیستم آب‌زدایی با جاذب جامد را نشان می‌دهد. در این فرآیند وظیفه **Inlet Separator**، جداسازی فاز مایع از فاز گاز می‌باشد. قسمت با رنگ زمینه آبی، بخش ازایزی راست جاذب را نشان می‌دهد و قسمت با زمینه سفید، فرایند اصلی آب‌زدایی را نشان می‌دهد.

۲- سردسازی (low-temperature extraction) Refrigeration

سرد کردن گاز مرطوب باعث مایع شدن بخار آب شده و این مایع در جدا کننده ۳ فازی از گاز جدا می‌شود. استفاده از این جدا کننده، این امکان را به ما می‌دهد که بخشی از مایعات گازی که هنوز از گاز جدا نشده‌اند درین مرحله جدا شوند. شکل ۳، این فرایند را نشان می‌دهد. در این شکل نیز بخش خاکستری رنگ فرایند آب زدایی و بخش آبی رنگ، فرایند بازیافت را نشان می‌دهد. در ادامه به شرح این فرایند می‌پردازیم:

گاز وارد مبدل حرارتی (از نوع Gas/Gas) شده و سرد می‌شود. سرد شدن بیشتر، توسط چیلر انجام می‌شود. برای MEG (Methyl Ethyl Ketone) گلوبگری از بین زدن آب / با تشکیل هیدرات، در مبدل و چیلر گلابیکول از نوع MEG تزریق می‌گردد. در مای پائین دارای مشخصات بهتری جهت گلوبگری از هیدرات نسبت به سایر گلابیکول‌ها دارد. سپس مخلوط گازی، آب و گلابیکول وارد یک جدا کننده ۳ فازی دمای پائین می‌شود. در این جدا کننده، گاز از قسمت بالا، هیدروکربن‌های مایع از قسمت میانی و مخلوط گلابیکول و آب از قسمت پائین خارج می‌شوند. برای افزایش دمای گاز و پیش سرد کردن گاز ورودی با توجه به پائین بودن دمای گاز خروجی، از تبادل حرارتی این دو گاز در مبدل حرارتی استفاده می‌شود. به همین دلیل گاز خروجی وارد پوسته (Shell) مبدل حرارتی می‌شود و از آنجا به واحد دیگر ارسال می‌شود. آب زدایی با استفاده از روش سردارسازی علاوه بر خشک شدن گاز تا ۱lb/MMCF همراه با تنظیم نقطه شبنم گاز نیز می‌شود. هیدروکربن‌های مایع (Condensate) برای فراورش به واحد مربوطه ارسال می‌گردد. گلابیکول مصرف شده به صورت کامل از آب غنی شده است، لذا برای استفاده مجدد از این گلابیکول باید آن را احاء کنیم. لازم به بادآوری است گاز سرمساز در این فرایند، اغلب بروبان می‌باشد.

شکل ۳: آبزدایی به روش سردسازی

جدا کردن جیوه Mercury Removal

جیوه به مقدار بسیار کم به همراه گاز طبیعی استخراج می‌گردد. مقدار جیوه در بیشترین مقدار، ممکن است به حدود $300 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$ بالغ گردد (در مواردی تا $2000 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$ نیز دیده شده است). جیوه باعث خوردگی و صدمه دیدن مدل‌های حرارتی آلومینیومی می‌گردد و همچنین می‌تواند برخی از کاتالیزورها (Catalysts) را غیرفعال کند. از سوی دیگر جیوه از فلات سنگین و خطرناک برای سلامتی محسوب می‌گردد و مطابق دستورالعمل ایمنی و محدود کننده (RoSH) (Restriction of Hazardous Substances directive)، فلات سعی می‌گردد، استفاده‌ی آزادسازی این فلز در طبیعت محدود گردد. برای جدا کردن جیوه از گاز طبیعی، فناوری‌های مختلفی وجود دارد، این فناوری‌های می‌توانند: شامل روش جدا سازی بدون بازیافت جاذب یا روش قابل بازیافت جاذب باشند. در روش بدون بازیافت، از بستر جاذب برای چندین سال استفاده می‌شود و هنگامی که جریان گاز افت محسوسی پیدا نمود، بستر جاذب و ماده جاذب تازه جایگزین می‌گردد. در روش دوم، طی فرایند احیاء جاذب، با استفاده از جریان گاز احیاء، جیوه را از ماده جاذب جدا کرده و بستر جاذب را بازیافت می‌نمایند. برخی از روش‌های معمول جدا کردن جیوه از گاز طبیعی به شرح زیر می‌باشد:

Molecular Sieves

یکی از روش‌های حذف جیوه، استفاده از ماده جاذب از نوع غربال مولکولی می‌باشد. برای عملکرد بهتر، این ماده را پوشش نقره می‌دهند. یکی از فرایندهای غربال مولکولی حذف جیوه تحت لیسانس UOP با نام تجاری HgSIV می‌باشد. با این روش می‌توان میزان جیوه موجود در گاز را به کمتر از $50 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$ کاهش داد. این مقدار کمتر از حد مجاز ($50 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$) تعیین شده توسط OSHA می‌باشد. جیوه موجود در گاز در اختلاط با نقره به دام (Trap) می‌افتد. این ماده جاذب می‌تواند هم‌زمان در فرایند آبزدایی نیز بکار گرفته شود، این به آن معنast که می‌توان در برج آبزدایی لایه‌های را به این ماده جاذب تخصیص داد بی‌آنکه لازم باشد حجم برج افزایش یابد البته در این حالت امکان وجود جیوه در گاز خروجی افزایش خواهد یافت. فرایند بازیافت این ماده جاذب با گرم کردن امکان پذیر می‌باشد. عملکرد و بازده این فرایند مناسب می‌باشد و تنها ایجاد آن، امکان انتشار جیوه هنگام بازیافت می‌باشد. از این روش در پالایشگاه‌های خاورمیانه، شرق آسیا، آفریقا و آمریکا استفاده شده است.

Spherical mixed metal sulphide

یک نمونه از کاتالیست‌های پایه فلزی - سولفیدی، توسط شرکت Johnson Matthey با نام تجاری Puraspec^{JM} تولید شده است. این ماده جاذب علاوه بر حذف جیوه آزاد (عنصر جیوه)، ترکیبات آلی جیوه را نیز به خوبی حذف می‌نماید. از نظر عملکردی این ماده دارای مشخصات نزدیک به HgSIV بوده و می‌تواند میزان جیوه را تا $50 \mu\text{g}/\text{Nm}^3$ کاهش دهد، ضمن آنکه این شرکت مدعی است با استفاده از این کاتالیست و روش پیشنهادی، هیچگونه آلودگی در زمان بازیافت وارد محیط زیست نمی‌شود. این کاتالیست دارای مرتع استفاده در انگلستان و دریای شمال، آلمان، نروژ، لیبی، مالزی، تایلند، ژاپن، استرالیا، و نیجریه می‌باشد.

Activated Carbon

یک دیگر از روش‌های حذف جیوه، استفاده از کربن فعال می‌باشد. کربن فعال اشباع شده با گوگرد یا کربن فعال اشباع شدن با ید، نسبت به کربن فعال، دارای بازده بهتری می‌باشد. کربن فعال و کربن فعال اشباع شده توسط شرکت‌های مختلف تولید می‌شود. برخی از این شرکت‌ها نظیر CECA (Zirer مجموعه TOTAL) علاوه بر تولید ماده جاذب، صاحب داشت فنی حذف جیوه از گاز طبیعی نیز می‌باشد. اما برخی از شرکت‌ها تولید کننده کربن فعال نظیر Donau Carbon، Chemviron Carbon و Norit Activated Carbon این ماده را به صورت کالای تجاری قابل استفاده برای انواع مصارف، اعم از تصفیه آب، هوای گاز تولید می‌کنند.

Sulphur-based trapping materials

استفاده از تله بر پایه سولفور، روشی نزدیک به روش کاتالیست شرکت جانسون می‌باشد. شرکت صاحب داشت فنی در زمینه گاز طبیعی AxTrap در این زمینه کاتالیست در تولید می‌نماید.

سایر روش‌ها

استفاده از آلومینای فعال پوشش شده با نقره (Silver impregnated Alumina)، یکی دیگر از روش‌های مناسب جهت حذف جیوه زدایی می‌باشد. اکسیداسیون Oxidizing، استفاده از هیپوکلریت Hypochlorite و اکتش با H_2S و درنهایت حذف جیوه در فرایند مایع سازی، روش‌های دیگری برای حذف جیوه می‌باشند. اگرچه روش‌های اخیر، از لحاظ تئوری و همچنین در مقایسه آزمایشگاهی عملی می‌باشند، اما در کاربرد صنعتی دارای مشکلات فنی بوده و امکان استفاده از این روش‌ها در حال حاضر امکان‌پذیر نمی‌باشد.

۴-نمک‌ها Salts

نمک‌ها، عموماً جاذب آب و رطوبت می‌باشند. اغلب مشاهده کرده‌اید که در شیشه دارو یا در جعبه جلوگیری از جذب رطوبت توسط دارو یا در جعبه تجهیزات حساس به آب از نمک استفاده شده است. به دلیل قدرت جذب آب نمک، بخار آب انکد موجود در محفظه جذب نمک شده و از نمک‌شیدن دارو یا زنگ زدن تجهیزات جلوگیری می‌کند. نمک مورد استفاده در این کاربرد کلرید کلسیم (CaCl₂) می‌باشد. در صنایع نیز از نمک کلسیم برای خشک کردن استفاده می‌شود. کاربرد دیگر این نمک آبزدایی از گاز طبیعی در پالایشگاه‌های گاز می‌باشد. در شرایط عادی نمک هم وزن خود می‌تواند آب جذب نماید، فرایند بازیافت نمک مرتبط شده دارای هزینه کمتری نسبت به سایر خشک کننده‌های جامد می‌باشد. استفاده از سایر نمک‌ها به دلیل میزان جذب آب کمتر نسبت به نمک کلسیم، گران بودن یا داشتن بخارسرمی، کمتر معمول می‌باشد.

۵-سایر مواد جاذب رطوبت

علاوه بر مواد جاذب و روش‌های اشاره شده، مواد جاذب دیگری نیز وجود دارد که با توجه به فرایند می‌توان از آنها استفاده نمود. برخی از این مواد نظیر اسیدسولفوریک Sulfuric Acid قطعاً برای اغلب فرایندها غیرقابل استفاده می‌باشد. برخی دیگر از مواد جاذب نظیر خاک رس (Clay) استحکام مناسبی جهت استفاده در فرایندها را ندارند. تعدادی دیگر از مواد جاذب نظیر خاک فعال شده یا بنتونیت Bentonite نیز بیشتر مناسب رنگزدایی ترکیبات نفتی می‌باشد. بوکسیت Al_2O_3 نیز از دیگر مواد جاذبی است که در فرایند رنگزدایی ترکیبات نفتی و همچنین خشک کردن گاز کاربرد دارد.

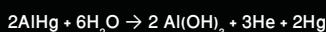
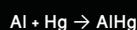

جیوه

جیوه با عدد اتمی ۸۰ از گذشته (۱۵۰۰ سال قبل از میلاد) برای بشر شناخته شده بوده است. جیوه در دمای معمولی مایع است و به دلیل رنگ نقره‌ای به آن نقره روان *hydrargyrum* نیز می‌گویند و به همین دلیل است که علامت اختصاری آن در شیمی Hg می‌باشد. در دمای ۳۸/۸۳°C منجمد می‌شود و نقطه جوش آن نیز ۳۵۶/۷۳°C می‌باشد. جیوه اگرچه رسانای مناسب گرمانی باشد، اما رسانای الکتریکی آن خوب است. این فلز در آب‌های روان، هوا و سوخت‌های فسیلی به مقدار کم وجود دارد. بزرگترین ذخیره این عنصر در کشور چین وجود دارد. از این فلز در ساخت انسواع تجهیزات اندازه‌گیری دما نظیر دماستن، فشارسنج‌ها، لامپ‌های معروف به بخار جیوه، ساخت کلیدهای ویژه الکتریکی، پرکردن حفره‌های دندان و ... استفاده می‌شود.

ملغمه جیوه

جیوه با تعداد زیادی از فلزات نظیر طلا، روی و آلومنیوم، ملغمه Amalgam ایجاد می‌کند. این ملغمه در حضور هوا باعث ایجاد حفره در سطح فلز (به ویژه آلومنیوم) شده و در همین حال با ترکیب جیوه و آلومنیوم، هیدروواکسید آلومنیوم و هیدروزن تشکیل شده و جیوه مجدد آزاد می‌شود.

این موضوع در پالایشگاه‌های گاز که در آنها از مبدل‌های حرارتی آلومنیومی استفاده می‌شود، می‌تواند باعث آسیب دیدن این تجهیزات و بروز خطر شود. حداده سال ۱۹۷۳ میلادی در Skikda الجزایر در پی آسیب دیدن یک دستگاه مبدل حرارتی روی داد، آسیب دیدگی دیگر در میدان نفتی Groningen در هلند روی داده است. خطر ملغمه آلومنیوم- جیوه به قدری جدی است که به هواپیماها (به دلیل داشتن بدن آلومنیومی) اجازه پرواز در ارتفاع کم در مناطق با آلودگی زیاد جیوه را نمی‌دهند.

شکل ۴: یک نمونه از برج آب‌زدایی

شکل ۵: کربن فعال

شکل ۶: چند نمونه ماده جاذب آب

ردیف	منطقه	مقدار جیوه (μg/Nm³)
۱	اروپا	۱۰۰-۱۵۰
۲	آفریقا	۸۰-۱۰۰
۳	خاورمیانه	۱-۹
۴	آمریکا شمالی	۵۰-۸۰
۵	خليج مکريك	۰/۰۲-۰/۴

جدول ۱: مقدار جیوه گازطیعی در نقاط مختلف جهان

شرح فرایند واحد ۱۰۴ فازهای ۱۵ و ۱۶

دلیل افت دما در طول لوله‌های انتقال حدود 280°C می‌باشد، همچنین کنترل دمای گرم کننده (Heater) به صورت اتوماتیک، بوسیله تنظیم جریان گاز سوخت ورودی به مشعل‌های کوره انجمام می‌شود.

برای خنک کردن گاز احياء، داغ و مرطوب خروجی A-101 از برج، این گاز وارد خنک کننده هویی A-101 می‌شود و دمای آب تا 60°C کاهش می‌باشد و در نتیجه بخار آب به مایع تبدیل می‌شود. آب میان شده در جداکننده D-102 از گاز جدا شده و به اولین با دومین مخزن جداکننده آب ترش واحد 10°C فرستاده می‌شود. گاز بازیافت شده در بالای جداکننده (Drum) موجود در گاز را $1\text{ ppm}/0.1\text{ کاهش می‌دهند}$. با جداسازی آب، نقطه شبنم آب در فشار 30°C تا 4 bar آورده می‌شود و ازین بستن آب در تجهیزات ولوله‌ها به ویژه در Cold Box جلوگیری می‌شود.

بخش راکتور حذف چیوه

بخش حذف چیوه
MGU[Mercury Guard Unit]، ترکیبات چیوه را از گاز خشک و شیرین که خوراک واحد بازیافت اتان (واحد 10°C) می‌باشد، حذف می‌کند. روش‌های حذف چیوه در قسمت قبل توضیح داده شده، در پالایشگاه فازهای 15 و 16 از کربن فعال اشباع شده از گوگرد یا آلومینیا استفاده می‌شود همچنین مکانیزم حذف از نوع بدون احياء با طول عمر مفید حداقل 3 سال در نظر گرفته شده است. گاز خشک از تجهیزات جداکننده آب وارد مبدل E-103 می‌شود. در این مبدل دمای گاز تا 5°C بالاتر از نقطه شبنم هیدرورکربن گرم می‌شود تا از میان شدن و آسیب رساندن به راکتور جلوگیری شود. سپس گاز خشک وارد راکتور (برج تماس) R-102 می‌شود، در این راکتور، گاز از سمت بالا به پایین از جاذب چیوه عبور داده می‌شود. گاز با عبور از ستر و با واکنش بین چیوه و جاذب، موجب تشکیل سولفید چیوه می‌شود. میزان چیوه باقی مانده تا 0.1 mg/Nm^3 کاهش می‌یابد.

در قسمت پایین دست راکتور، گاز از داخل فیلتر F-102 عبور می‌کند تا از ورود هرگونه ذرات بستر که باعث مسدود شدن مسیر گاز در کانال‌های جعبه سرد (Cold box) واحد 10°C ، جلوگیری کند. این فیلتر اجزا برگرگر از $10\text{ } \mu\text{m}$ میکرون را فیلتر می‌کند. موقعی که بستر نیاز به تعویض داشته باشد قسمت حذف چیوه کنار گذرا (Bypass) می‌شود.

در طراحی پالایشگاه‌های گازی، تعداد و حجم برج‌ها و مخازن بر اساس ظرفیت پالایشگاه، شرایط گاز خوراک و میزان تقلیل نقطه شبنم گاز تعیین می‌گردد. در فازهای 15 و 16 و واحد جداکننده آب از گاز برای هر فاز به صورت مستقل، موازی و یکسان در نظر گرفته شده است. در این طراحی، واحد زدایش چیوه از 10°C لحاظ شده است. در کل، هدف واحد 4 نم گیری و حذف چیوه از گاز شیرین مرطوب می‌باشد. لازم به توضیح است که متفاوت از گازفرایند، گاز موجود در مسیر اصلی فرایند می‌باشد و استفاده از این عنوان برای تمايز قابل شدن میان مسیر گاز در حال پالایش و گازی است که به عنوان بوتیلیتی در مبدل‌های حرارتی به کار گرفته می‌شود. دلیل استفاده از این تبادل گرمائی، صرف‌جوئی در مجموع انرژی مصرفی در پالایشگاه می‌باشد.

بخش جداسازی آب

در قسمت قبل به این موضوع اشاره کردیم که جداکننده میزان آب موجود در گاز خشک قابل فروش پالایشگاه، باید در حد توافق شده با مشتریان باشد. علاوه بر موارد ذکر شده، برای اینکه در ادامه فرایند پالایشگاه و در هنگام مایع سازی گاز، از بین زدگی آب همراه گاز جلوگیری شود، در واحد فازهای 15 و 16 میزان آب موجود در گاز را $1\text{ ppm}/0.1\text{ کاهش می‌دهند}$. با جداسازی آب، نقطه شبنم آب در فشار 30°C تا 95°C -پائین آورده می‌شود و ازین بستن آب در تجهیزات ولوله‌ها به ویژه در Cold Box جلوگیری می‌شود.

«سیکل آب‌زدایی

گاز شیرین از واحد شیرین‌سازی گاز (واحد 10°C) با فشار 65 bar و دمای 45°C وارد مبدل حرارتی E-101 می‌شود. در این مبدل، گاز شیرین با گاز مatan خروجی از واحد تبادل حرارتی کرده و دمای آن 25°C کاهش می‌باشد و پس از آن وارد مبدل حرارتی (چیلر) E-102 می‌شود. در این مبدل، تبادل حرارت میان گازفرایند و گاز پرپان واحد 15 انجام می‌شود و گاز تا 22°C سرمه دارد اثر بخارشدن پرپان که در دمای اشباع خود قرار دارد تولید می‌شود در این مقدار زیادی از آب همراه گاز با رسیدن به نقطه شبنم (Dew point) به مایع تبدیل می‌شود. با این کار حدود 95°C درصد از میزان آب همراه گاز به مایع تبدیل شده و در مخزن جداکننده (Knock out Drum)، D-101 از گاز جدا می‌شود. دمای گاز خروجی چیلر به وسیله کنترل کننده فشار پرپان تبخر شده و کنترل سطح پرپان مایع در چیلر توسط کنترل کننده سطح در مسیر ورود پرپان کنترل می‌شود و جریان ورودی پرپان رادر مقدار تعیین شده نگه می‌دارد. آب جدا شده در D-101 در شرایط عادی وارد جداکننده ورودی وارد می‌شود. مایعات هیدروکربنی احتمالی نیز جهت ثبت به واحد 10°C فرستاده می‌شوند. گازفرایند نیز در ادامه فرایند پالایش به خشک کن‌های R-101 A/B/C ارسال می‌شود.

سیستم خشک کننده، از ۲ دستگاه برج خشک کننده موازی در سیکل جذب و یک دستگاه برج خشک کننده در سیکل احیاء(بازیافت ماده جاذب) تشکیل شده است. مکانیزم خشک کننده از نوع غربال مولکولی و جنس جاذب، سیلیکوآلومینات پتاسیم و یا سایز A3 می‌باشد. سیکل 18 ساعته فعالیت خشک کن‌ها شامل زمان جذب به مدت 12 ساعت، زمان احیاء به مدت $5/5$ ساعت و نیم ساعت $R-101$ نسبت به ستر بعدی 6 ساعت جلوتر می‌باشد.

گاز مرطوب (Wet Gas) از بالا وارد برج خشک کننده شده و بعد از تماس و از دست دادن آب، از پائین برج، گاز خشک خارج می‌شود. وظیفه جدا کردن ذرات ریز ماده جاذب، که احتمالاً همراه گاز خارج شده است،

بر عهده F-101 A/B (یک دستگاه به اندازه گیری مقدار آب به کار می‌باشد).

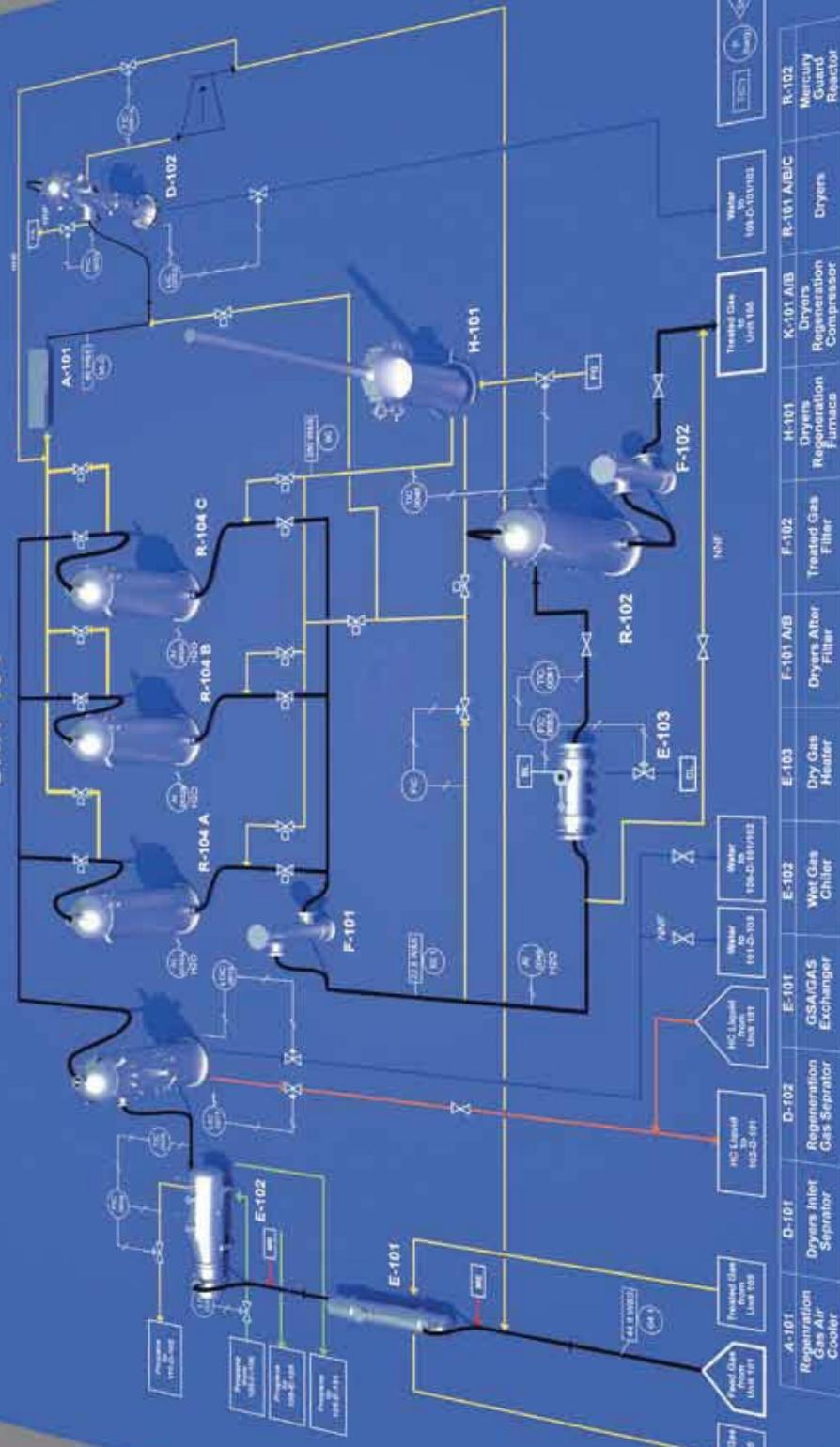
یک دستگاه آنالایزر آب جهت اندازه گیری مقدار آب در گاز خشک در خروجی فیلتر نصب شده تا میزان آب موجود در گاز را کنترل و گزارش دهد.

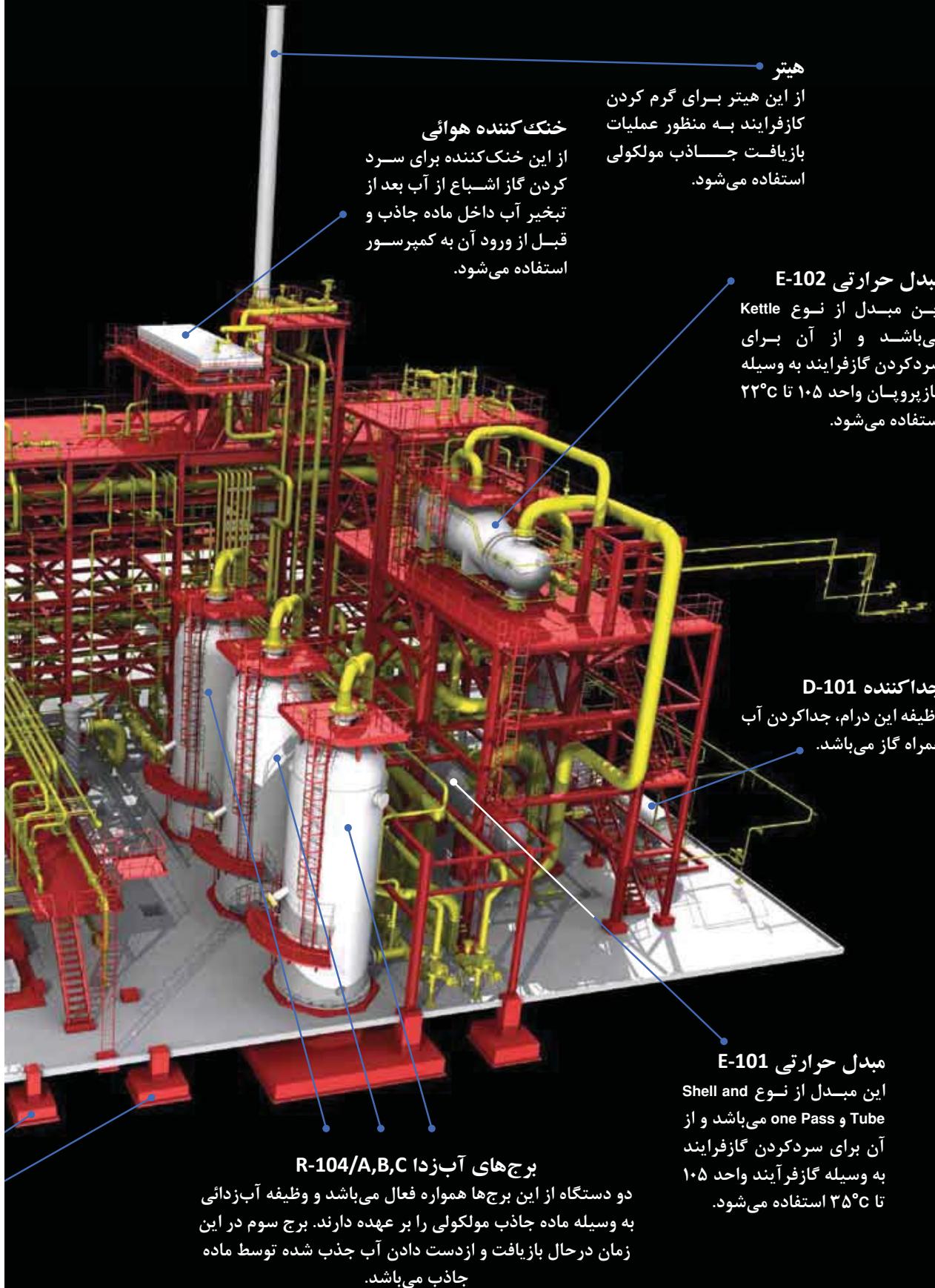
«سیکل احیاء ماده جاذب

در حالیکه دو خشک کن در سیکل جذب هستند، خشک کن سوم در حال احیاء ماده جاذب می‌باشد. در این زمانی که ماده جاذب اشباع از آب شد، عملکرد برج افت می‌نماید و میزان آب در گاز خروجی افزایش می‌یابد. در این زمان، سیستم به صورت خودکار برج را از سیکل جذب خارج و به سیکل احیاء هدایت می‌کند. در سیکل احیاء به مدت 4 ساعت عملیات گرم کردن [Ramp up]، یک ساعت $R-101$ [Ramp down] می‌باشد.

در سیستم احیاء یک شاخه فرعی از گاز خشک فیلتر شده به عنوان گاز احياء استفاده می‌شود. جریان گاز احياء روی 7 درصد کل جریان گاز خشک کننده‌ها تنظیم شده است. گاز تا دمای 300°C در گرم کننده H-101 گرم می‌شود و از داخل برج در حال احیاء به سمت بالا حرکت می‌کند. زمانی که انرژی حرارتی حاصل، بر نیروی جاذب غربال مولکولی غلبه کند، به تدریج قطرات آب از سطح جاذب جدا و بخار می‌شوند. دمای گاز احياء به

UNIT 104

واحد ۱۰۴: آبزدائی و حذف جیوه

گاز طبیعی خام دریافت شده از تاسیسات سرچاهی، علاوه بر ترکیب‌های هیدروکربنی همراه، ترکیب‌های دیگری نظیر آب، مرکاپتان، دی‌اکسیدکربن، سولفیدهیدروژن، اکسیژن، هلیم، نیتروژن، جیوه، آرگون و ... را نیز به همراه خود دارد. این ترکیبات همراه، علاوه بر کاهش کیفیت سوخت، تولیدگازهای سمی در موقع سوختن و آلودگی محیط زیست، می‌توانند خطوط لوله فرآیندی یا انتقال را مسدود کرده و همچنین خوردگی در لوله و تجهیزات را نیز تسریع کنند. واحدهای مختلف پالایشگاه هر کدام مطابق طراحی انجام شده، وظیفه جداسازی یک یا چند ترکیب مضر (یا نامناسب) را بر عهده دارند. جداسازی آب و جیوه در پالایشگاه گاز (فازهای ۱۵ و ۱۶) و پالایشگاه‌های مشابه در واحد ۱۰۴ انجام می‌شود. در این شماره در ابتدا به بررسی اجمالی روش‌های جداسازی آب و جیوه از گاز فرایند می‌پردازیم و در انتهای به فناوری به کاررفته در فازهای ۱۵ و ۱۶ عسلویه می‌پردازیم.

